

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor**

DECIZIA NR.112/29.04.2004

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fisala a fost sesizata cu privire la contestatia formulata de Societatea Comerciala "X" in legatura cu faptul ca, pe rolul instantelor judecatoresti nu s-a inregistrat nici o cauza de natura penala care sa vizeze persoane cu responsabilitate penala din cadrul societatii, fapt confirmat si de Inspectoratul de Politie .

Constatand ca, in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.1, art. 5(2) din Ordonanta de urgena a Guvernului nr.13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice modificata si aprobata prin Legea nr. 506/2001 si art.196 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fisala, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fisala este investita sa solutioneze contestatia formulata de Societatea Comerciala "X".

I. Prin contestatia formulata, societatea invoca in sustinerea cauzei urmatoarele argumente:

Societatea solicita solutionarea pe fond a contestatiei formulata impotriva procesului verbal din data de 14.10.2002, contestatie la care s-a decis prin decizia Directiei generale de solutionare a contestatiilor , suspendarea solutionarii cauzei pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, intrucat in urma verificarilor facute de comisarii Inspectoratului de Politie, verificari care au durat aproape un an, societatii fiindu-i ridicate documente in original care ulterior au fost returnate

Prin adresa transmisa de Inspectoratul de Politie, reiese ca din verificarile efectuate nu au rezultat fapte de natura penala.

Societatea sustine ca, urmare celor constatate de organele de inspectie fisala si prin neacceptarea facturilor de furaje

pe cheltuieli ar rezulta societatea a nu a folosit furaje pe anul 1998,, fapt ce nu poate fi adevarat deoarece societatea a realizat profit, export, spor in greutate de peste 300.000 kg, rulandu-se prin ferma zeci de mii de animale, fapt confirmat prin procesul verbal incheiat si anexeaza fisese de calcul ale consumului specific pe anii 1997, 1998 si 1999 intocmite de organele de control.

In fapt, societatea arata ca prin actul de control intocmit, organele de control au dat curs Deciziei MFP care desfiinta procesul verbal prin care nu s-a admis inregistrarea pe costuri a contravalorii furajelor aprovisionate cu sapte facturi invocandu-se incalcarea prevederilor Decretului nr.50/12.02.1982 privind aprobarea normelor de furaje pe specii si unitatea de produs si desi mentin debitul nu aduc argumente noi, pertinente, principala abatere fiind acceptarea si inregistrarea in contabilitate a unor documente justificative emise de furnizori care nu au completat documentele cu toate datele cerute de imprimat, cauza care a fost castigata de societate la Tribunalul de pe langa Curtea de Apel. .

Contestatoarea sustine ca prin procesul verbal organul de inspectie fiscală a s-a stabilit ca facturile sunt bine inregistrate in contabilitate si ele cuprind TVA deductibil si considera ca in toata legislatia fiscală nu exista vreo prevedere care sa precizeze anumite conditii ce trebuie sa fie indeplinite de un inscris ca acesta sa poata fi considerat document justificativ pentru un anumit tip de impozit, respectiv TVA, dar sa nu poata avea aceasta calitate pentru alt tip de impozit, in speta impozit pe profit.

Se deduce astfel, sustine contestatoarea, ca daca cele 7 facturi au calitatea de document justificativ pentru TVA, acordandu-se drept de deducere pentru TVA aferenta, automat acestea indeplinesc conditia de document justificativ si pentru impozitul pe profit. Societatea exemplifica facturi care sunt intocmite exact in aceleasi conditii, cu aceleasi asa zise "vicii de forma" acceptate ca documente justificative de aceleasi organe de control pentru TVA cat si pentru impozitul pe profit.

Contestatoarea recunoaste ca in aceste facturi nu au fost completate anumite rubrici, insa sustine ca aceste omisiuni nu sunt de natura sa faca greu identificabil furnizorul si beneficiarul de vreme ce au fost anexate copie dupa codul fiscal, certificatul de inmatriculara la Registrul Comertului si instiintarea ca furnizorii respectivi sunt platitori de TVA.

In privinta avizelor de insotire a marfii pe timpul transportului, societatea mentioneaza ca aceste inscrisuri au putere probanta in special in perioada de la livrarea marfii si pana la

emiterea facturii, iar dupa intocmirea facturii si decontarea tranzactiei, acest document isi pierde din insemnatate dovada incontestabila a realitatii operatiunii financiare ramanand factura.

Societatea mentioneaza ca desi a prezentat atat in plangere cat si direct organelor de control ca prin neinregistrarea facturilor de furaje in anul 1998 se creaza o situatie aberanta, societatea realizand profit, export, spor in greutate si s-au rulat prin firma zeci de mii de animale fara a putea inregistra macar un leu consum de furaje, acest fapt nu este comentat in nici un fel in procesul verbal.

Contestatoarea considera complet falsa afirmatia organelor de control potrivit careia furajele aprovizionate cu cele sapte facturi au fost ilegal trecute pe costuri incercand sa argumenteze ca evidenta gestiunii de furaje este condusa defectuosa iar descarcarea gestiunii nu se face in conformitate cu prevederile Legii 82/1992 si sustine ca gestiunea este condusa in conformitate cu prevederile Legii 82/1992 iar descarcarea gestiunii s-a efectuat pe baza inventarului intermitent potrivit art.72 alin.3 din Regulamentul de aplicare a Legii 82/1992.

Societatea sustine ca Directia generala a finantelor publice procedeaza abuziv si ilegal si in ceea ce priveste compensarea TVA-ului cuvenit la rambursare cu sumele din procesul verbal intocmit, deoarece conform procedurii executarii silite prevazuta de actele normative in vigoare nu se putea trece la compensarea sumei fara o somatie de plata prealabila cu respectarea unor termene, precum si datorita faptului ca sumele constatare nu sunt certe si exigibile, OG nr.13/2001 permitand atacarea procesului verbal prin contestatie si apoi in justitie, existand si o hotarare a Tribunalului de pe langa Curtea de Apel comunicata Administratiei Finantelor Publice prin care se suspenda executarea sumelor.

II. Prin procesul verbal intocmit organele de control au constatat referitor la impozitul pe profit, urmatoarele:

Conform procesului verbal anterior celui atacat prin prezenta contestatie, la 30.06.2001 societatea prezenta un debit reprezentand impozit pe profit si majorari de intarziere aferente, din care debit restant, calculat dar neachitat de catre societate si impozit pe profit suplimentar stabilit ca urmare a neadmitterii inregistrarii pe costuri a contravalorii furajelor aprovizionate cu un numar de 7 facturi, aprovizionari considerate fara documente legale, iar la momentul darii in consum a furajelor, cheltuielile au fost considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal.

Din analiza facturilor au rezultat urmatoarele:

- la factura fiscală din data de 14.10.1997, reprezentând achizitia de orz, porumb, grau furajer și mazare, lipsesc date cu privire la contul bancar și banca furnizorului, contul bancar și banca cumpăratorului, numar avize de insotire a marfii, date de identificare a mijlocului de transport, data și ora expediției, semnatura de primire;

- la factura din data de 5.11.1997 lipsesc date privind numarul de ordine la registrul comertului a emittentului, contul bancar și banca furnizorului, numar aviz de insotire a marfii, date de identificare a mijlocului de transport, data și ora expediției, semnatura persoanelor care au asistat la expediția furajelor;

- la factura din data de 21.11.1997 lipsesc date privind contul bancar și banca furnizorului, numar avize de insotire a marfii, date de identificare a mijlocului de transport, data și ora expediției, semnatura persoanelor care au asistat la expediția furajelor;

- la factura din data de 06.03.1998 lipsesc date privind numarul de ordine la registrul comertului al furnizorului, contul bancar al furnizorului, numar aviz de insotire a marfii, date de identificare a mijlocului de transport, data și ora expediției, semnatura persoanelor care au asistat la expediția furajelor;

- la factura din data de 5.05.1998 lipsesc date privind numarul de ordine la registrul comertului al furnizorului, contul bancar și banca furnizorului, contul bancar și banca cumpăratorului, numar aviz de insotire a marfii, date de identificare a mijlocului de transport, data și ora expediției, semnatura de primire;

- la factura fiscală din data de 03.11.1999 lipsesc date privind numarul de ordine la registrul comertului al furnizorului, contul bancar și banca furnizorului, contul bancar și banca cumpăratorului, numar aviz de insotire a marfii, date de identificare a mijlocului de transport, data și ora expediției, semnatura de primire;

- la o alta factura fiscală din data de 03.11.1999 lipsesc date privind numarul de ordine la registrul comertului al furnizorului, contul bancar și banca furnizorului, contul bancar și banca cumpăratorului, date de identificare a mijlocului de transport, data și ora expediției, semnatura de primire.

Organele de control au stabilit ca potrivit art.6 alin.2 din Legea contabilității nr.82/1991, modificată, HG 704/1993, pct.119, facturile enunțate sunt lipsite de elementele menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate și nu au calitatea de document justificativ, neputând fi înregistrate în contabilitate.

Neexistând temei legal pentru ca facturile enunțate să indeplinească condiția de document justificativ, cheltuielile generate

de consumul de furaje aprovisionate cu cele 7 facturi sunt nelegale si pe cale de consecinta nedeductibile fiscal, insasi conceptul de cheltuiala fiind definit la pct. 95 din HG 704/1993, acelasi act normativ care fixeaza si elementele obligatorii pentru ca un inscris sa dobandeasca calitatea de document justificativ.

Din analiza datelor inscrise in facturi, respectiv a cantitatilor, avand in vedere o cantitate maxima ce poate fi incarcata intr-un mijloc de transport de 30.000 kg, pentru realizarea transportului au fost necesare mai multe transporturi, astfel;

- factura din 14.10.1997 - 28 transporturi,
- factura din 5.11.1997 - 19 transporturi,
- factura din 21.11.1997 - 44 transporturi,
- factura din 06.03.1998 - 15 transporturi,
- factura din 05.05.1998 - 32 transporturi,
- factura din 03.11.1999 - 36 transporturi,
- factura din 03.11.1999 - 8 transporturi.

In vederea verificarii realitatii si legalitatii operatiunilor consemnate in facturile amintite in procesul verbal avand in vedere prevederile HG 704/1993, HG 768/1992, HG 831/1997, OMF 425/1998 si OMF 2055/1998 privind aplicarea dispozitiilor Legii contabilitatii nr.82/1991 si respectiv pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila, prin adresa de notificare inregistrata la societate sub nr.250/14.09.2002 s-a solicitat agentului economic prezintarea documentelor care au insotit transportul furajelor de la societatile furnizoare la depozitele societatii achizitoare si respectiv documentele privind gestiunea valorilor materiale.

Urmare adresei de notificare, societatea nu a putut prezenta avizele de insotire a marfii si fisese de magazie prezentand in data de 18.09.2002 o adresa in care la pct.1 precizeaza *"Daca acestea au existat (si parerea noastra este ca au existat) au ramas probabil asupra delegatilor sau soferilor care efectuau transportul"*

Prin urmare, organele de control au stabilit ca societatea nu a facut dovada existentei documentelor care au insotit marfa pe timpul transportului pentru cantitatea transportata si receptionata cu mijloc de transport distinct, iar conform prevederilor art.7 din HG 831/1997 documentul de insotire a marfii este "avizul de insotire a marfii" care sta la baza intocmirii facturii si primirii in gestiunea cumparatorului.

Conform prevederilor art.12 alin.2 din Legea 82/1991 cu modificarile ulterioare, corroborat cu prevederile pct.66 lit.a din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr.82/1991 aprobat prin HG 704/1993, societatea avea obligatia receptionarii tuturor

bunurilor materiale intrate in patrimoniul unitatii si inregistrarea lor la locul de depozitare.

Din analiza modalitatii de realizare a transportului rezulta ca sunt aplicabile prevederile art.66 lit.b din Regulamentul de aplicarea a Legii contabilitatii nr.82/1991 aprobat prin HG 704/1993, societatea avand obligatia intocmirii notelor de receptie si constatare diferente pentru fiecare cantitate transportata si aprovizionata in parte. Receptiile prezentate echipei de control sunt intocmite pe baza unei singure facturi desi cantitatile inscrise in facturile mentionate s-au realizat cu mai multe mijloace de transport.

Organele de control mentioneaza ca societatea nu conduce evidenta stocului de furaje pe locul de depozitare cu ajutorul fisei de magazie, motiv pentru care nu s-a putut verifica concordanta datelor valorice dintre evidentele de la locul de depozitare si din contabilitate.

In vederea verificarii realitatii consumurilor de furaje, asa cum au fost inregistrate pe cheltuieli, s-a procedat la verificarea modului de colectare si repartizare al cheltuielilor privind consumul de furaje si s-a constatat ca societatea nu conduce contabilitatea de gestiune in vederea calcularii costului pentru sporul in greutate realizat si decontarea productiei si nu conduce cu ajutorul contului 368 "Diferente de pret la animale" evidenta intre pretul de inregistrare prestabilit si costul de achizitie respectiv costul de productie pentru sporul in greutate stabilit in baza datelor din contabilitatea de gestiune, fiind incalcate prevederile art.2 si 10 din Legea contabilitatii nr.82/1991 cu modificarile ulterioare si prevederile pct.27 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr.82/1991.

Din cele prezentate, organele de control au constatat ca societatea nu detine documente justificative legale care sa ateste realitatea operatiunilor de aprovizionare, transport, receptie si depozitare, astfel:

- facturile fiscale in litigiu nu au completate toate datele prevazute de formular care sa ateste realitatea operatiunii;
- nu exista aviz de insotire a marfii care sa ateste cantitatatile transportate cu fiecare mijloc de transport;
- notele de receptie prezentate sunt intocmite pe baza facturii si nu pe fiecare cantitate aprovizionata cu mijlocul de transport respectiv;
- nu este condusa evidenta stocurilor la locul de depozitare cu ajutorul fisei de magazie;

- nu se conduce contabilitatea de gestiune pentru stabilirea costului sporului in greutate si reflectarea acestuia in rezultatul financiar.

Avand in vedere prevederile Legii contabilitatii nr.82/1991 art.6 alin.2, art.12 alin.2, art.13 alin.2 respectiv pct. 27, 95 si 119 lit.h din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr.82/1991, organele de control au stabilit ca cheltuielile privind consumul de furaje aprovisionate cu facturile amintite in cuprinsul procesului verbal nu pot fi considerate deductibile fiscal neexistand temei legal pentru ca facturile sa indeplineasca calitatea de document justificativ. Astfel, furajele aprovisionate conform celor 7 facturi sunt considerate fara documente legale, iar la momentul darii in consum a furajelor, cheltuielile sunt nedeductibile fiscal, organele de control stabilind un impozit suplimentar si majorari de intarziere aferente.

Organele de control mentioneaza faptul ca, societatea a fost incadrata in prevederile OUG nr.163/2000 privind diminuarea arieratelor la bugetul de stat, fiind scutita de majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit, iar in conformitate cu prevederiel OUG 163/2000, societatea beneficiaza de scutirea la pata a majorarilor de intarziere mentionate in situatia in carea achita in termen de 15 zile de la data comunicarii procesului verbal debitele suplimentare si majorarile de intarziere aferente.

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile societatii contestatoare si constatarile organului de control, in raport cu actele normative invocate, se retin urmatoarele;

Perioada supusa controlului este 01.04.1997-30.06.2001.

Agentia Nationala de Administrare Fisicala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, este investita sa se pronunte asupra deductibilitatii cheltuielilor reprezentand contravaloarea marfurilor achizitionate pe baza unui numar de 7 facturi, in conditiile in care acestea nu indeplinesc calitatea de document justificativ, nefiind completeate cu toate datele prevazute de formular.

In fapt, Societatea Comerciala "X" are ca obiect de activitate achizitionarea, cresterea si valorificarea animalelor vii prin livrare la intern si la extern si a inregistrat in principal cheltuieli reprezentand costul de achizitie al animalelor, respectiv consumul de furaje.

Din analiza unui numar de 7 facturi de aprovisionare existente la dosar, se retine ca acestea nu contin toate elementele prevazute de formular respectiv lipsesc date cu privire la contul bancar si banca furnizorului, contul bancar si banca cumparatorului, numarul de ordine la registrul comertului a emitentului, numar aviz de insotire a marfii, date de identificare a mijlocului de transport, data si ora expeditiei, semnatura de primire, semnatura persoanelor care au asistat la expeditia furajelor

In drept, potrivit art.1 pct.6 lit.p din OG nr. 40/1998 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, sunt nedeductibile;

“ p) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, conditiile de document justificativ;”.

Pct.119 lit.b) din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr.82/1991, aprobat prin HG nr.704/1993:

“Potrivit art.6 alin. (2) din lege, orice operatiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;
- b) denumirea și **sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;**
- c) numărul și data întocmirii documentului;
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;
- g) numele și prenumele, precum și **semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;**
- h) **alte elemente menite să asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.”**

In contextul acestor prevederi legale, se retine ca pentru dobандirea calitatii de document justificativ a celor 7 facturi si inregistrarea in contabilitate, acestea trebuie sa fie completeate cu unele elemente principale, respectiv datele de identificare ale

furnizorului si beneficiarului, precum si date care pot confirma efectuarea operatiunii cum ar fi cele privind expeditia si transportul marfurilor.

In contestatia formulata, societatea sustine ca omisiunile din facturi privind datele de identificare ale furnizorului si beneficiarului nu sunt de natura sa-i faca greu identificabili intrucat au fost anexate copii dupa codul fiscal, certificatul de inmatriculara la Registrul Comertului, sustinere care nu este intemeiata deoarece;

Conform adreselor Directiei generale a finantelor publice si controlului financiar de stat transmise Directiei generale a finantelor publice pe raza caruia isi are domiciliul fiscal societatea contestatoare, rezulta faptul ca facturile de mai sus nu apartin societatilor emitente, fiind achizitionate de la alte societati. Totodata organul de control a solicitat unele date cu privire la acesti furnizori, rezultand ca unii furnizori nu au functionat niciodata la sediile declarate la Oficiul Registrul Comertului, iar altii au functionat doar o scurta perioada de timp la sediile declarate, dupa care au disparut.

Prin urmare, in mod legal organele de control au stabilit ca lipsa datelor de identificare a furnizorilor nu confera facturilor calitatea de document justificativ pentru a fi inregistrate in contabilitate, intrucat aceste facturi apartin altor furnizori decat cei inscrisi in factura.

In ceea ce priveste necesitatea consemnarii in facturi a elementelor care sa ateste efectuarea operatiunilor, respectiv avizul de insotire a marfii, se retine ca potrivit prevederilor art.7 din HG 831/1997 pentru aprobararea modelelor formularelor comune privind activitatea finanziara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea, anexa 1 A , acesta “ *Servește ca: document de însoțire a mărfui pe timpul transportului; document ce stă la baza intocmirii facturii;* ”.

Dupa cum rezulta din adresa prin care societatea raspunde notificarii transmise de organul de control de a prezenta aceste documente, se retine ca societatea nu detine aceste avize de insotire a marfii motivand ca “Daca acestea au existat... au ramas probabil asupra delegatilor sau soferilor care efectuau transportul”, insa potrivit prevederilor HG 831/1997 acest document se arhiveaza atat la furnizor cat si la cumparator, ceea ce contrazice afirmatiei societatii ca acesta isi pierde din insemnatate dupa intocmirea facturii.

Referitor la lipsa datelor privind transportul marfurilor, se retine ca, dupa cum sustine societatea intr-o plangere anterioara inregistrata la Ministerul Finantelor Publice, “completarea facturilor

cu datele referitoare la mijlocul de transport ... nu s-a facut datorita faptului ca expeditia s-a realizat cu mai multe masini si mai multi delegati deoarece cantitatea de furaje era foarte mare”, fapt rezultat si din cantitatile de furaje inscrise in facturi care necesitau mai multe transporturi.

Potrivit prevederilor art.12 alin.2 din Legea contabilitatii nr.82/1991 cu modificarile ulterioare si ale pct.66 lit.a din HG nr.704/1993 privind Regulamentul de aplicare a Legii 82/1991, societatea avea obligatia receptionarii “tuturor bunurilor materiale intrate in patrimoniul unitatii si inregistrarea lor la locurile de depozitare”, iar conform pct.66 lit.b alin.2 din HG 704/1993, societatea avea obligatia intocmirii notelor de receptie si constatare diferente pentru fiecare cantitate transportata si aprovisionata in parte, insa receptiile prezентate de societate au fost intocmite pe baza unei singure facturi desi cantitatile inscrise in facturi au fost transportate cu mai multe mijloace de transport, ceea ce nu atesta realitatea efectuarii transportului.

Totodata, societatea nu probeaza nici realitatea operatiunilor de receptie si depozitare a marfurilor, nefiind condusa evidenta stocurilor de furaje la locul de depozitare cu ajutorul fisei de magazie, fiind incalcate prevederile art.13 alin.2 din Legea contabilitatii nr.82/1991 si ale pct.72 din HG 704/1993 potrivit carora “Controlul exactitatii si concordantei inregistrarilor in evidenta de la locurile de depozitare si din contabilitate de face prin punctaj periodic dintre cantitatile inregistrate in fise de depozit si cele de cont analitic din contabilitate”.

Societatea nu confirma nici realitatea consumurilor de furaje inregistrate pe cheltuieli intrucat nu a condus contabilitatea de gestiune pentru stabilirea costului sporului in greutate si reflectarea acestuia in rezultatul financiar, contrar prevederilor art.2 si 10 din Legea contabilitatii nr.82/1991 si ale pct.72 din HG 704/1993 care precizeaza “ Contabilitatea de gestiune se organizează de către fiecare unitate patrimonială în functie de specificul activității și necesitățile proprii, având ca obiective principale următoarele: calcularea costurilor, stabilirea rezultatelor ... ”

Fata de cele de mai sus, se retine ca societatea nu justifica pe baza de documente realitatea operatiunilor de aprovisionare, transport, receptie si depozitare pentru care nu au fost completate facturile cu datele solicitate de formular si prin urmare, lipsa acestor date nu poate conferi facturilor respective calitatea de documente justificative pentru a fi inregistrate in contabilitate, dupa cum in mod imperativ este prevazut la pct B. “Norme generale privind documentele justificative si

financiar-contabile" din OMF nr.425/1998 emis in temeiul art 4 din Legea contabilitatii nr.82/1991;

"Înscrисurile care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare."

Prin urmare, in baza prevederilor legale mai sus invocate cheltuielile privind consumul de furaje aprovisionate in baza celor 7 facturi sunt nedeductibile fiscal neavand la baza un document justificativ, organele de control procedand legal la stabilirea unui impozit pe profit suplimentar, drept pentru care contestatia societatii va fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar, societatea datoreaza majorari de intarziere in baza art.13 din OG nr.11/1996 cu modificarile ulterioare, organele de control procedand legal la calculul acestora, contestatia societatii urmand a fi respinsa ca neintemeiata si pentru aceasta suma.

Referitor la afirmatia societatii potrivit careia in legislatia fiscala nu exista vreo prevedere potrivit careia un inscris sa poata fi considerat document justificativ pentru un anumit tip de impozit, respectiv pentru TVA dar sa nu poata avea aceasta calitate pentru alt tip de impozit, in speta impozit pe profit, se retine ca fiind neintemeiata intrucat din continutul capitoului 2 din procesul verbal referitor la taxa pe valoarea adaugata rezulta ca organele de control nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inscrisa in cele 7 facturi.

De asemenea, nu poate fi luata in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei nici afirmatia societatii potrivit careia facturi intocmite exact in aceleasi conditii sunt acceptate ca documente justificative, intrucat cele trei facturi date spre exemplificare nu fac obiectul actului de control contestat.

Referitor la sustinerile contestatoarei potrivit carora Directia generala a finantelor publice a procedat abuziv si ilegal in ceea ce priveste compensarea TVA de rambursat cu sumele din procesul verbal contestat intrucat aceste sume nu sunt certe si exigibile, nu este intemeiata intrucat societatea poate exercita cailor de atac prevazute de dispozitiile art.76 si 77 din OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile ulterioare.

Avand in vedere cele retinute mai sus si in temeiul art.1 pct.6 lit.m din OG nr.40/1998 si pct.119 din HG 704/1993, coroborate cu prevederile art. 9 din O.U.G. nr.13/ 06.02.2001 privind

solucionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice si art.196 din OG 92/2003 privind Codul Fiscal, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata contestatiei formulata de Societatea Comerciala "X".

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, conform procedurii legale, in termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei.

Anexa la Decizia nr.112/29.04.2004

IMPOZIT PE PROFIT

*deductibilitatea fiscala a cheltuielilor cu marfurile inscrise in facturi care nu indeplinesc calitatea de document justificativ

TVA

*dreptul de deducere a TVA inscrisa in documente ce nu indeplinesc calitatea unui document justificativ

